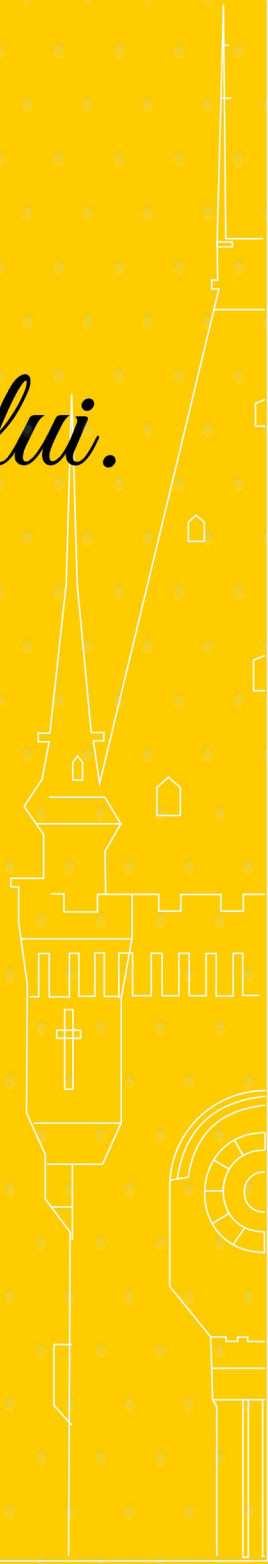

Poemele Iaşului.
2024

Editura *Asachiana*
Iaşi • 2024

**POEMELE IAȘULUI.
2024**

**POEMELE IAȘULUI.
2024**

Asachiana

Copertă: *Cezar BACIU*

Poemele Iaşului. 2024

ISSN 3061-5062 ISSN-L 3061-5062

Copyright © – Toate drepturile rezervate

Editura Asachiana

Redactori: *Florentin BUSUIOC*

Dumitru ŞERBAN

Apărut 2024

Iaşi – România

Biblioteca Judeţeană „Gh. Asachi” Iaşi

Bd. Ştefan cel Mare şi Sfânt nr. 8-10, 700063

Telefon: (+4) 0332 110044

E-mail: contact@bjiasi.ro

Web: <http://www.bjiasi.ro/>

Cuvânt lămuritor

Poezia a fost dintotdeauna o frontieră a sufletului uman dincolo de care se află un teritoriu, un tărâm al liniștii, al sensibilității. Sunt teritorii, spații geografice, în măsură să genereze creații literare care răzbat prin vremuri, care unesc creatorul și opera de acel spațiu. Un astfel de spațiu este și Iașul. S-a scris mult despre istoria culturală a urbei noastre, despre rolul său de capitală istorică, dar, în egală măsură, s-a scris și continuă să se scrie despre farmecul orașului, despre străzile și parcurile sale, despre mănăstirile și palatele sale, despre râul molaric care-l traversează și despre parfumul teilor, despre statuile și colinele sale. De la Odă către Bahlui, a lui Vasile Alecsandri, până la poeme scrise de Emil Brumaru, Horia Zilieru sau Lucian Vasiliu, zeci de poeți au descris Iașul în culorile anotimpurilor, aducând fiecare o notă de particularitate.

***Poemele Iașului** este un proiect al Bibliotecii Județene „Gh. Asachi” Iași, care își propune încurajarea creației literare în versuri despre orașul și județul Iași, un proiect destinat elevilor de gimnaziu și liceu. Prezentul volum reprezintă o selecție din creațiile trimise la concurs. S-au alăturat demersului nostru tineri creatori din gimnazii și școli ieșene, îndrumați de profesorii lor: Tamara Antoci (Liceul Tehnologic „Petru Poni”*

Iași), Ionela Apetrei (Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga”, Pașcani), Roxana-Ioana Arhire (Colegiul Național „Emil Racoviță”), Alma Brumă (Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții Iași), Mariana Chiriac (Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași), Andreea Costin (Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău), Claudia Fotache (Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții Iași), Petru Istrate (Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași), Ana Violeta Muntianu (Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași), Iustina Teodora Nistor (Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași), Ana Iuliana Olinici (Liceul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași), Anișoara Sprânceană (Colegiul Național „Mihail Sadoveanu”, Pașcani), Veronica Voroneanu (Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Iași).

Juriul concursului a fost alcătuit din Constantin Dram (președinte, prof. univ. dr. Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” Iași), Florentin Busuioc (editor, Biblioteca Județeană „Gh. Asachi” Iași), Dumitru Șerban (redactor, Biblioteca Județeană „Gh. Asachi” Iași).

Au fost desemnați următorii câștigători:

Secțiunea gimnaziu: **Theodor DARIE**, clasa a VII-a C, Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași

Secțiunea liceu: **Ionela Daniela PANCU**, clasa a XII-a D, Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău

Clasele V-VIII

Robert APOSTOL, clasa a VI-a
Liceul Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Dragul meu oraș

Nostalgia cetății de cândva,
Pașii trecutului îngropați în infinit,
Străzile orașului pierind în răsărit,
Iașul strălucește sub cerul prea slăvit.

Copilăria lăsată în Iași a pierit în gălăgie,
În cioburi care sângele ți-l luau.
Fiecare amintire urmată de nostalgie,
Lacrimile în suflet se scufundau.

Dragul meu oraș, unde te-ai pierdut?
Căci eu infinitul lumii l-am citit, cu pași
Orașe străine am tot străbătut,
Dar lacrimile de dor... m-au întors, dragă Iași!

Gândurile mi-au rătăcit prin zeci de popoare,
Uitând de casa mea și de a ei splendoare.

Era ceva ce îmi șoptea în gând, încet
Cât de mult plecarea din Iași o să regret!

Și uite-așa mă pierd în strașnicul ecou.
Lacrimile de dor s-au adunat,
Orașul nostalgiei m-a chemat,
În tine, dragă Iași, mă regăsesc din nou!

Theodor DARIE, clasa a VII-a C
Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași

Iașul – un dor care nu moare

Iașul, poarta Moldovei, născut din lumini,
Lucește sub ceruri de veacuri, divin,
E tainic, misterios, un vis împlinit,
Un loc unde dorul nu este un mit.

Aici te așteaptă, ca-n basme cu dor,
Copoul, cu teii săi veșnic covor,
Cu frunze, cu șoapte și cu alei,
Cu povești despre străbuni și cu gândul la ei.

Sub umbra copacilor mândri și goi,
Eminescu-n cuvinte se-nalță spre noi,
Rămâne mereu poet și părinte,
În inimi arzând tăcut și fierbinte.

Și-n Teiul lui parcă-i zărești,
Pe mării și bunii autori de povești,

Sub ramuri ce murmură vise de jad,
Unde gândurile-s veșnic un sfat blând și cald.

Cobori în Piața Unirii, unde pășești
În vremuri de glorie, amintiri tot găsești
Acolo se-nalță, din piatra străbună,
Istoria țării sub clar de lună.

De la Cuza-ncoace, unire am căutat,
Și-n inima Iașului visul s-a-nălțat.
Aici e pământul ce dorul l-a strâns,
În gând, ținându-l până la plâns.

Palatul Culturii, bijuterie regală,
Păstrează în el o lume bogată, reală.
Fiecare-ncăpere e o poveste adâncă
Și artă, și știință, ca o comoară sfântă.

Turnurile sale spre ceruri se-înălță,
Par să adune azurul sub fire de ceață.
În el găsești cronici și ale veacului file,
Un templu al vremii, cu gânduri umile.

Și dacă-i vreo bojdeucă ce știe povești,
Cea a lui Creangă e locul unde un vis retrăiești.
Un colț de copilărie, o cetate, cu uliți de lut,
Unde se scrie o poveste cum nu s-a văzut.

Să te pierzi în Grădina Botanică de vis,
Unde florile-s povești în file de-un roșu aprins.

Lalele și crini, magnolii în floare,
Creează sub soare o magie unică și mare.

Acolo, sub frunze și ramuri îndoite,
Vezi timpuri noi, vezi ierni amorțite,
În parfumuri dulci de mireasmă rară,
Te poți pierde ca-ntru-n frumos vis de vară.

Cetățuia, dealul sfânt ce se-ntinde spre cer,
E martor tăcut, de strajă și plin de mister.
Priveliștea vastă se așterne în zări,
Iar Iașul se vede ca prin mii de lumânări.

Pe străzi istorice, în piatră bătute,
De ploi și de pași mereu străbătute,
Găsești casele vechi scăldate în soare
Unde marii boieri și-au găsit alinare.

Iașul e mult mai mult decât zid și trecut,
E un loc înfloritor, minunat, e un scut,
E iubirea-n cuvinte, e un vis adâncit,
Ce-ți rămâne în suflet, mereu neștirbit.

Așadar, te chem călător fericit
În orașul acesta plin de farmec, mult iubit,
Iașul comoară de vis și-nchinare,
Un crâmpei din Moldova și un dor ce nu moare.

Sofia Maria PAȘCALĂU, clasa a V-a E
Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Iași

Iașul meu

Cel mai frumos oraș e Iași,
Plin de iubire și legende,
Povestite la urmași,
De bunici, la ceas de veghe.

Străbunicii-mi povestesc,
Cum erau și ei copii
Dar Iașul lor, bineînțeles,
Pe-atunci, era mai mult câmp.

Despre clădiri puteți citi,
Dar familia și Dumnezeu
Sunt tot ce-nseamnă acest oraș,
Acesta este Iașul meu.

Andru-Gabriel SINESCU, clasa a VII-a A
Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Iași

Iașul de poveste

Iașul ce îmi iese-n prag
E orașul meu cel drag.
E orașul fermecat,
De istorie-ncărcat.

Din Ciric până-n Copou,
Oraș vechi, dar totuși nou,
Iașul mândru se întinde
Pe cele șapte coline.

Blocuri-nalte și palate,
Cu renume de cetate,
Mai departe dus de vânt,
Cu parfum din Teiul sfânt.

Străzi ce numele îl poartă,
Unor oameni de-altă dată,

Locuri cu amintiri vii,
Ce te-ndeamnă să revii.

Te admiră lumea toată,
Și-n suflet dorul ți-l poartă.
Iașul universitar –
Să-l păstrăm ca pe un dar.

Clasele IX-XII

Bianca ACHIȚE, clasa a X-a
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Sub cerul Iașului

În inima Moldovei, pe coline înverzite,
Iașul meu de vis, cu străzi necunoscute,
Cu Palatul cu lumini și cu parcuri o grămadă,
În amintiri adânci mereu se înfășoară.

Iași, cetate-naltă, cu ziduri de cultură,
În fiecare colț, se simte-a sa natură,
Cu oameni buni cu inimi deschise,
Parcă trăiești un vis cu aripi neatînse.

Și-așa sub cerul său senin se naște poezie,
Iașul meu drag în cuvinte de armonie,
O carte de istorie, veșnic te vei scrie,
Oraș magic și cu multă bucurie.

Răzvan Mihai ACHIȚEI, clasa a X-a B
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași – orașul poveștilor

Iașul, oraș plin de istorie vie,
Cu turnuri înalte, ce timpul sfâșie.
Palatul Culturii, mândru, te așteaptă,
Cu povești vechi, în tăcerea păstrată.
La Trei Ierarhi, aurul sclipește,
Fiecare colț un secret îți șoptește.
Copoul cu tei, parcă-nvăluit în vis,
E locul perfect pentru multe de scris.
Bojdeuca lui Creangă, micuță, dar mare,
E plină de amintiri și vorbe de-ndrumare.
Iașul te cheamă, cu străzi ce vibrează,
Un oraș unde istoria se așază.
Pe Dealul Cetățuia, sus, departe,
O mănăstire străveche se vede ca o carte.
Grădina Botanică-nflorește ușor,
Cu miresme și flori ce plutesc în decor.

La Roznovanu, trecutul prinde glas,
Iaşul e veşnic, nu doar un popas.
Pe străzi de piatră, poveşti ai să afli,
De oraşul cu statornicii lui pelerini.

Alexandra ALBU, clasa a IX-a C
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Colț de Rai

Iașul meu și-n somn îl știu,
Orice colț pot să-l descriu.
Oameni minunați te-ncântă
Și, desigur, te ajută.

Ca aspect, e-un colț de Rai,
Ce-i pierdut pe-al nostru plai.
De-n vizită vei veni,
Supărat nu vei mai fi.

Locuri multe sunt aici,
Merită să le atingi,
Căci e-un oraș plin de viață,
Cu o inimă măreață.

Maria Luisa AMARGHIOALEI, clasa a XI-a
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași, oraș de vis și lumină

Iașul e-un oraș de vis și lumină,
Ce-are străzi cu povești de dor,
Și-n fiecare colț, o amintire divină,
Unde cultura te îmbrățișează cu-n dulce fior.

Palatul Culturii, simbol de măreție,
Îți veghează pașii cu noblețe,
Iar parcurile și grădinile, pline de-amintiri,
Aduc, în inima ta, fericire și magie.

Pe Bulevardul Ștefan cel Mare, viața pulsează,
Tinerii râd, copiii se bucură, iar istoria respiră.
Iași, orașul meu, mereu mă încântă
Cu farmecul tău și sufletul îmi bucuri.

Georgiana ANDRIAN, clasa a XII-a
Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții Iași

Eminescu

Atât de firesc
Calci pe colț de stea,
Dispari și devii vânt...
Iar părul tău de neguri
Se încleștează
De vuietul brizei reci.

În glas de codru,
Tu iar chemi harpa
Și respiri sonete
De firave mâini.
Cazi apoi în derivă
Și te răsucești în dor.

Odă Iaşului

Străbați gânduri în nopți mute
Cu greutatea ta ușoară.
Străbați codri cu mirosul tău
Și cu ploile din urma ta.

Ești în răcoarea serii
Ce-mi urcă pe piele
Mai ales noaptea,
Când felinarele se-aprind.

Ești în ritmul muzicii surde.
Cu note înalte îmi tremuri inima,
Cu note joase îmi trezești
Amintiri cu flori de tei.

Străbați simțuri cu sânge bubuitor
Și faci culcuș iubirii.
Și ea se-ntinde atât de ușor
Pe toate cele șapte coline.

Iustin Emilian ANDRIEȘ, clasa a IX-a F
Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău

Hai la Hârlău!

În Hârlău, la muzeu, e-o lume aparte.
Cu viță-de-vie și vinuri deșarte,
Istoria curge prin butoaie și sfeșnice,
Când fiecare pahar e-nchinat celor veșnice.

Butoaiele vechi îți șoptesc, cu mult har,
De dulceața vinului, acest rău necesar.
„De la un strop mic se pornesc mari ispite,”
Zâmbești și-ți spui: „Vinul chiar știe glume
tihnite!”

Căci vinul, cunoaștem, pe toți ne-nveselește,
„Dar cine-a făcut vinul, el oare zâmbește?”
Ghidul răspunde, cu foc în privire:
„La al treilea pahar, zâmbești și-n dormire!”

La muzeu, vinul curge și timpul se-oprește,
Cu fiecă gură dorința sporește.

Aromele-i tandre, cu gustul plăcut,
Pe toți îi îmbie la petrecut.

Dar ai grijă, căci vinul, prieten viclean,
Te poate lăsa cu-n amarnic alean!
Și-n loc de istorie, la muzeu răsunând,
Îți amintești doar că acela a fost un vin blând!

Deci, hai la Hârlău și gustă ușor
Vinul și gluma, la muzeu-s de-odor!
Dar ține minte, prietene, ce-abia ai venit:
Un pahar la muzeu? Un început fericit!

Nicoleta ANTOCI, clasa a XI-a
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iașul... ca un paradis

La o margine de țară,
Plin de viață și splendoare,
E orașul cel de vis,
Iașul... ca un paradis.

Oameni buni și zâmbitori
Vezi prin parcuri uneori,
Și natura le zâmbește,
Totu-n jur e ca-n poveste.

Iașule, îți mulțumim
Pentru tot ce ne oferi,
Aer curat și verdeață,
E tot ce ne dorim de la viață.

Ce plăcut e să admiri
Frumuseți și-mprejurimi

Care ne fac împliniți,
Iubitori și fericiți!

În mareața Românie,
Este pace și-armonie,
Iar în Iașul meu frumos,
Să trăiești e fabulos.

Trenul timpului

Trenul pleacă-n zori din gară,
Grăbit alerg, să-l pierd nu vreau.
Pe șinele veșnice, o linie rară
Spre Iași pornește, cum poveștile ziceau.

Mic copil, mă aflu la început de viață,
Curios fiind de legea sacră a timpului.
Misterul să-l aflu, sunt eu vrednic, oare,
În taine să mă desfăt, prin comorile Iașului?

Vara, mult dorită, orașul îl hrănește
Și ca mierea, străzile le îndulcește.
Piața veche șuieră, iar Palatul, nobil și senin,
Pare rupt din vremuri stinse,
Cu vitralii-n aur plin.

Și n-apuc să mă bucur de toate frumusețile,
Căci un somn adânc mă-nvăluie și cad înfrânt,

Iar stropi de Toamnă mă trezesc,
Prelingându-se întâi pe geam, apoi pe pământ.

Mă așez la geam, fereastra e rece.
Dar, în inima mea, un gând cald mă îmbie.
Toamna mamă ține orașul în pânțece,
Visul meu purtându-și sfânt chemarea.

Prin străzi retrase, casele vechi se îngălbenesc,
Iar în trenul lung al vieții, vagoanele parcă-mi
vorbesc.

Pe Sărărie, toată zarea e aurie,
Iar frunzele alunecă tainic, cu o mare măiestrie.

Purtat adânc de notele muzicale ale vârstei,
Ajung să văd și bătrâna mea Iarnă.
Bătrân sunt și eu, cărunțit de amintirile vremelnice,
Caut înfrigurat călduroasa haină.

Catedrala de cuvinte sub zăpezi a amuțit.
Iașul doarme liniștit, de zăpadă îmbogățit.
Trenul trece mai departe, eu simt din nou că obolesc,
Din acest somn mă întreb, oare, dacă o să mă trezesc.

Precum un vis ce-și dă trezirea, Primăvara mă
deșteaptă,
Iar liliacul înflorit îmi vorbește a sa șoaptă.
Ca printr-un labirint de nostalgii, prin anii vieții am
trecut,
Și prin Iașul meu frumos am renăscut.

Eliza-Ioana ARSENIE, clasa a XI-a E
Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani

Dor de Iași

Pașii pierduți pe-alei de dor
Mă poartă-n vals ușor,
Ce dor mi-a fost
De-al meu oraș
Maiestuos...

Îmbrățișez acest imens
De-azur... din ochii tăi.
Un an trecut,
Dar n-am pierdut
Nimic.

Cu ochii minții am văzut
Floarea de tei căzând,
Paloarea ei
Sub pașii mei
Foșnind.

Pe Râpa Galbenă-am urcat
Vioi, ca un școlar,
Ș-am admirat
Ceru-nstelat
Zâmbind.

Semenii mei te-au decorat
Cu suflet, dragul meu...
Și te-au schimbat
Dup-anotimp
Din nou.

În ierni, steluțe-au atârnat
Pe umerii tăi dalbi
Și-au colindat,
Și ți-au urat
Mulți ani!

Veșmânt de flori ai îmbrăcat
Când soarele-a zâmbit
Și păsărelele de zor
Te-au antrenat în zborul lor
Zglobiu.

Și, în sfârșit, te-am regăsit
În toamna arămie,
Cu brumă-n păr
Și struguri copti
În vie.

Te voi lua cu mine-acum,
Ca-n anii ce-au trecut...
Te voi cânta,
Și-o să te-ascult,
Și vântul risipi-va nori
De plumb.

Denisa ARSINE, clasa a XII-a A
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Iașule, ești oraș de poveste!

Iașule, tu veșnic oraș al iubirii!
Pe ale tale străzi, pași grăbiți se vădesc zilnic,
Iașule, prin tine trec umbre, istorii și amintiri
Din vechiul Copou și până-n Piața Unirii!

Iașule, prin al tău Copou se plimbă versuri și tei,
Poeme șoptite, amintiri plăcute!
Iașule, aleile-ți poartă pașii vechi,
Iar Eminescu ți-a dat din al său har!

Iașule, băncile vechi de la Junimea ne-atrag
Și zăbovim și ne-amintim.
Iașule, de toți acei mari care acolo se-adunau
Și care ne-au lăsat un veșnic adevăr.

Iașule, palatul tău domnesc, ca un castel din
povești,

Rămâne-n veacuri neschimbat!
Iașule, ești o istorie vie,
Ești versul de suflet din întreaga poezie!

Andreea AXINIA, clasa a XI-a B
Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga” Pașcani

Dor de Iași

În inima Moldovei, Iașul strălucește,
Oraș de poveste, cu clădiri semețe.
Pe străzile sale, istoria respiră
Și-adună oameni cu o gândire pură.

Iată bătrânul Copou, cu flori și cu dor,
Ce-l pășești timid, cuprins de-un fior.
Treci ușor pe lângă universitate,
Ce a dat lumii minți luminate.

Când soarele apune, orașul e viu,
Studentii se plimbă în noapte, târziu.
Iași, cu mult drag, la tine eu vin,
Îmbrățișându-te mereu, ca pe dar divin.

Cristina BARBU, clasa a X-a F
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Inima... în Iași rămâne

Iași, orașul meu fără de griji,
Tu, o fetiță mică, cu bomboane m-ai văzut,
Mergând în pași de dans,
Pe ale tale străzi de piatră.

Deschis-am ochii către lume,
Din Iașul meu fără de griji,
Cu cântece, răs și iubire,
Nu m-ai rănit, m-ai ocrotit.

Cu mare grabă a trecut
Copilăria cea din Rai
Și din fetiță-am devenit
Un om cu micile nevoi de azi.

Plecat-am departe, peste mări și țări...
Colind în larg hoinara lume,

Plângând, rîzînd, în țări străine,
Dar inima... în Iași rămîne.

O frîntură de suflet stingheră
A rămas la umbra teiului bătrîn,
De acolo, începînd cu bucățele,
Iașul meu bătrîn se umple.

Evelina BURDUN, clasa a IX-a C
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iașul nostru iubit

Frumos oraș, în frumoasă țară
Și o viață așa amară.
Tu, Iașule, tot mândră cetate ești,
Pe toată lumea cucerești.

Palatul Culturii noi îl prețuim,
Cu drag îl străjuim.
Pe băncile de la Sindicate,
Multă iubire inopinată răsare.

Tineri plini cu iubire,
Vor trăire,
În frumoasa lume
În care, pentru omenire,
Numele lui e renume.

Gabriela Petronela BURICEANU, clasa a XI-a D
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Coboară din cer!

Plopii faimoși încă sfidează înaltul,
Întreabă, oftând, de ești TU sau e altul.
Coboară în grabă, să alini al lor dor,
Chiar dacă ești Luceafăr și nemuritor!

«Trecut-au anii», pe cer mărețul astru
Întoarce privirea spre «Lacul»... albastru.
Să ne aduci iar dragostea printre gânduri,
Să ne dăruiești nemuritoarele-ți rânduri!

Copoul fără seamăn, cu tainice alei,
În parfumul îmbătător al florilor de tei,
N-ar putea nicicând din Iași să dispară,
Rămas peste vremuri, Eminule, o comoară!

Iași – rădăcină de dor și leagăn de cultură

Iași, oraș cu turnuri în vânt,
Pe coline străvechi, cu glas de cuvânt,
Te-așezi ca o carte deschisă-n lumină,
Cu pagini de istorie, povești fără vină.

Sub teiul parfumat, sub cerul de azur,
Pe urmele poezilor, pașii se scurg,
La bojdeuca lui Creangă, la Palatul din vis,
Ecouri de veacuri se-ntorc în abis.

Biserici de piatră, cu turlă-n amurg,
Se-nalță deasupra orașului surd,
Dar clopotele sună, chemând la tăcere,
Suflete vechi să-și caute-n ceruri avere.

Iași, rădăcină de dor și de gând,
Sub pașii tăi tineri, timpul curgând,

Ești leagăn de artă, cultură și har,
Un veac de povești într-un singur hotar.

Moldova-ți sărută cu vântul obrazul,
Iar Prutul te mângâie, lin, ca talazul,
Oraș de lumină, de spirit curat,
Iași, veșnicie în timp așezat.

Orașul natal, Iași

Când te întorci în orașul natal,
Simți în gură un gust amar.
Asta ni se întâmplă nouă,
După ce venim din vacanță, ne plouă.
Plecăm în locuri îndepărtate,
Locuri prea mult vizitate
Și ne-ntoarcem undeva cunoscut,
Cu prea multe lucruri în jur.
În același oraș,
În aceeași casă,
În aceeași cameră,
În același pat.
Locul prea bine cunoscut
În care am stat până acum.
Aceleași lucruri,
Aceleași buclă,
O simțim până
Nu mai putem să mergem înainte,

Decât cu forța și siliți de părinte.
Astfel, ajungi la o hotărâre.
Acea că tu pleci mâine.
Și tu pleci, pleci cât mai departe
Să nu mai audă nimeni de fapte,
Ce tu le împlinești în noul loc,
Cu noua viață ce ai făcut-o foc.
Însă, după ani și ani de zile,
Te întorci în țara de origine
Și îți dai seama că ți-e dor,
Ți-e dor de toate, mor.
De trăitul cu familia ta,
De țipătul fraților tăi,
De cearta mamei și de mâncarea ei,
De tata și de sfaturile lui,
De bunicii care povesteau
Toate năzbâtiile pe care le făceau
Și, surprinzător,
Chiar de orașul tău.
Că doar nu e orișice oraș,
E chiar marele Iași.
Cel cu grădina botanică,
Pe care o cunoșteai ca-n palmă.
Cu Palatul Culturii cel mare
Ce-l vedeai în fiecare zi cu soare.
De toate cele șapte coline,
Care te-au făcut pe tine,
Să fii cine ești acum,
Cine ai fost demult
Și cine ai să fii.

Pentru că așa a fost ales,
Să fii ieșean și să ai succes.
Noi toți am învățat astfel,
Că poporul nostru nu e altfel
Și că trebuie să ne iubim
Familia, orașul și la toți să zâmbim,
Pentru că așa am fost crescuți,
Să dăm bunătatea ce ne-a adus
Faptul că suntem ieșeni,
Ce ne-a motivat astfel,
Să fim și să facem ce vrem.
Indiferent unde vom fi,
Noi obiceiurile le vom păstra.
Iar acesta nu este un lucru rău,
Căci trebuie să ne mândrim de oraș,
Zău, Iașule, o Iașule,
Tu ești, ai fost și vei fi mereu cu mine.

Ioan Alexandru DEZSÖ, clasa a X-a C
Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău

Pe altarul Hârlăului

Hârlău, urbe cu străzi din rocă veche,
În pașii tăi se simte ecoul unui tainic dor,
Iar fiecare casă păstrează destine nepereche
Și povești despre tradiții, obiceiuri ce nu mor.

Mănăstirea veche, cu glasuri de clopot,
Se-ascunde-n liniște, ca un vechi altar,
Rugăciunile mirenilor se-ngână, asemenea unui
ropot,
O cântare-a iubirii sfinte, cu iz testamentar.

Sub cerul tău, oraș de vis, cu țel superior,
Flacăra speranței nicicând nu se va stinge;
Hârlău, cetate ce pururea-mi trezește-un fior,
Rămâi neschimbată, anii cei grei să nu te poată
atinge!

Hârlău, oraș din pietre și doruri multe

Hârlău, oraș de piatră și de dor,
Sub cerul tău se-ascund povești uitate.
Pe străzile înguste, pașii plutesc ușor
Prin vremuri vechi, cu gânduri de solemnitate.

Mănăstirea bătrână, tăcută și măreață,
Șoptește vântului legende de demult,
Iar fântânile-și păstrează taina, clădind o fortăreață,
Căci fiecare piatră poartă un unic tumult.

Sub arborii bătrâni, în inima ta,
Se naște o liniște care nu se pierde.
Hârlău, oraș cu-n farmec ce nu se poate imita,
În inima oricui face loc să i se-acorde.

Orașul acesta, cu iz de amintire,
În fiecă ungher are un vis de iubire.
Hârlău, în veci al tău nume nu va fi uitat
Căci ești pământ slăvit, de Domnul binecuvântat!

Florina Elena DÎRJAN, clasa a X-a E
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Iașule

Iașule nostru cel drag,
Plin de istorie și dar,
Te ridici din vremi ce mor.
În străzi cu povești de dor,
Ne găsim, simțim fior!

În fiecare pas, un nou început,
Orașul nostru drag, tu ne-ai adus!
Teiul din Copou, povestitor tăcut,
Sub umbra răcoroasă, iubirea a crescut!
Universitatea, un dar al înțelepciunii,
Locul perfecțiunii!

Bahluiul, la vale, își cântă chemarea...
În noaptea de stele, își prinde culoarea!
Pe Bucium, ceața coboară,
S-aude tăcerea din inima caldă.

Palatul Culturii, mândru, veghează.
Turnuri de piatră, spre stele vibrează.
Se aud glasuri moi...
Povestea Moldovei trăiește
Numai prin noi!

Georgiana DOBÂNDĂ, clasa a X-a F
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași – oraș al teilor bătrâni

Iași, oraș al teilor bătrâni,
Cu străzi, ce poartă pași de oameni blânzi,
Sub cer de toamnă sau sub cer de vară,
Tu scrii povești în fiecă cărare.

Pe dealuri vechi, Palatul tău veghează,
Mândria Moldovei te cuprinde-n rază,
Iar Prutul îți cântă, ca un murmur lin,
Povestea veacurilor ce se-nchin.

Aici, poetul și-a găsit culcuș
În liniștea teilor, cu visul dus,
Iar clopotele bisericilor mari
Îți spun de vremuri, eroi legendari.

Iași, cetate a gândului curat,
Pe harta țării, semn neîntinat,
Cu istorie și dor în piept păstrate,
Rămâi etern, sub stele luminate.

Iustina FLUERARU, clasa a IX-a B
Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga” Pașcani

Cântec

Se lasă seara pe coline,
De lume străzile sunt pline,
Luminile se-aprind pe rând,
Înviorând orașul sfânt.

Oraș al prozei și-al culturii,
Al visului nemărginit,
Parfum de tei și de iubire,
Iașul meu, mândru și vestit!

Și fiecare-și amintește,
De Eminescu blând și trist,
Faima sa n-a conținut să răsunе,
Prin tot ce-a lăsat și tot ce-a iubit!

Estera GAVRILESCU, clasa a IX-a
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Iașule, comoara mea!

Pe străzile tale, vechi pașii se-mpletesc,
Iașule, oraș iubit, mereu mă încânți!
Cu clădiri de poveste și parcuri înflorite,
Frumusețea ta curată mă face să visez.

Iașule, ai mănăstiri și biserici cu turlle ce se-nalță!
Istoria ta ne cheamă cu fiecare șoaptă,
Pe Copou, sub flori de tei, mă opresc să ascult
Vântul ce aduce amintiri de demult.

Teatrul și bibliotecile tale, locuri de cultură,
Ne îmbogățesc sufletele cu fiecare lectură,
Iar serile de vară cu stelele pe cer
Te transformă, Iașule, într-un loc de mister.

Îți simt simțul viu în inima mea,
Oameni zâmbitori, povești în fiecare colț...
Iașule, comoara mea cu farmec aparte,
În fiecare zi mă faci să te îndrăgesc mai tare!

Alexandra GODOROJA, clasa a XII-a G
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași - oraș de veacuri în lumină...

Iași - oraș de veacuri în lumină...
Unde copacii spun povești șoptite,
Sub teii dulci, sub luna blând senină,
Se-nalță visuri, din vremuri infinite.

Pe dealuri moi, pe uliți străvechi,
Se-aud ecouri din trecutul mare,
Cu domni și poeți, cu inimi în perechi,
Ce-au scris istoria cu dor și-nflăcărare.

La Bojdeuca lui Creangă - amintiri...
Se leagănă în vânt ca frunze moi,
Iar la Palat, mii de glasuri
Ajung la voievozi, în pași vioi.

Bahluiul curge lin și plăcut,
Purtând în unda sa visări trecute,

lașul rămâne-al nostru dor tăcut,
Un colț de Rai, cu clipe regăsite.

Oraș al culturii, urbe vestită în știința de carte,
Așterni peste vremuri o punte de foc,
În tine ne pierdem, ca-ntr-o mare aparte,
Și din străfunduri renaștem pe loc.

Cătălina GUSTEI, clasa a XI-a E
Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani

Speranță pe străzile Iașului

Tot îmi așteptam autobuzul,
Care nu mai venea,
Gerul îmi ciupea obrazul,
Frigul se-ntețea.
Am renunțat și-am luat-o pe jos,
M-am îndreptat spre Podu Roș.

Mergeam cu fața-n pământ,
Dar am văzut ceva ce m-a lăsat fără cuvânt:
Un bătrânel stătea în frig,
Încercând să-și facă un mic câștig.

Vindea ce avea prin ogradă,
Oamenii treceau pe lângă el,
Îl priveau, dar păreau să nu-l vadă.
Bietul om își vindea munca grea,
Căci viața la oraș e scumpă, nu-i așa?

Iași, ai locuri de admirat –
Lacuri, biserici și parcuri mari,
Care poeți legendari au inspirat.
Dar nu toți se bucură de ele,
Unii duc vremuri foarte grele.

M-am apropiat de bătrânel,
El se uita la mine într-un fel
Plin de blândețe și speranță,
Ca la o binecuvântare-n viață.

I-am dat tot ce aveam în buzunar,
El mi-a zâmbit, era-n extaz,
Iar zâmbetul lui a fost atât de clar!
Mi-a oferit din ce vindea,
Dar n-am luat, nu-mi trebuia.

Atunci mi-a spus cu glas blajin:
„În fiecare zi, de-acum, pentru tine,
La Sfântul Nicolae Domnesc mă închin.”
Iași, ai locuri frumoase, e adevărat,
Dar ai și oameni cu sufletul curat!

Iași unui moldovean

Iași, oraș al tinerilor visători,
Mi-ai devenit a doua casă.
În toți acești ani trecători
M-ai învățat puțin din viață.

La început mi-erai străin,
Nu înțelegeam unde mă duc
Și de unde vin.
Am început să te cunosc câte puțin,
Acum, doar ție îți aparțin.

În serile târzii de toamnă,
Am descoperit parcul Copou,
Tot ce vedeam pentru mine era nou,
Și parcă-l auzeam cum mă îndeamnă:
„Hai, copilă, să n-ai teamă!”

Teiul lui Eminescu, mereu măreț,
A fost martor atâtor vieți.
A avut ocazia să o cunoască și pe a mea,
I-am povestit despre tot ce se putea.

Pe lângă Podu Roș mereu trec,
Mii și mii de oameni văd,
Fiecare se grăbește-n treaba lui,
Uitând să mai admire frumusețea orașului.

Când vreau să mă-ntorc în trecut,
La Palatul National mă duc,
Să admir o lume a picturii și sculpturii,
Un adevărat monument al culturii.

Iași, capitală a Moldovei de atunci,
Te-ai înfipt în sufletul meu cu rădăcini adânci,
M-ai învățat să rabd, să sper și să iubesc,
Și pentru toate astea îți mulțumesc.

Chiar dacă dorul uneori nu mă lasă,
Când mă întorc din Moldova, simt ca vin
tot acasă.

Valentin-Gabriel HOSSU, clasa a XI-a B
Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga” Pașcani

La pas... prin Iași

Iași, oraș cu tei în floare,
Unde timpul stă în loc.
Pe alei pline de ninsoare,
Pășim cu dor și foc.

Iar Palatul de Cultură
Strălucește în amurg,
Ceru-n juru-i, o aură,
Parcă e un Demiurg!

Iași, oraș cu suflet mare,
Cu povești și poezii,
Ești mereu în sărbătoare,
Cu străzi pline, zi de zi.

La bojdeuca lui Creangă,
Poposim să ne-odihnim -
O minune de căsuță -
Și de Nică ne-amintim!

Denisa HRISTODOR, clasa a X-a F
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași – oraș al poezilor și al visării

Iași, orașul celor șapte coline,
Vechi și mândru, cu inimi pline,
Sub cerul senin și clopote line,
Își scrie-n taină povești divine.

Pe străzi de piatră, pașii răsună,
Istoria curge, fără să spună,
Cu fiecare colț ce strălucește,
Un vis din trecut se trezește.

Palate vechi, biserici alese,
Turnuri ce străpung zări înțelese,
În umbra teilor, dorul se-aprinde
Și inima veșnic în Iași se întinde.

Oraș al poezilor și-al visării,
Al cărților și-al nemuririi,
Pe șapte coline te-nalți spre stele,
Iași, oraș al iubirii, al meleagurilor tale fidele.

Răzvan Ionuț HUȚUPAȘU, clasa a X-a C
Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău

Incursiune în Hârlăul mitic

La poalele colinelor înmiresmate,
Hârlăul strălucește în vremuri uitate,
Cu străzi ce șoptesc povești din trecut,
De domni și boieri ce glorie-aduc.

Aici, bisericile îmbracă albastrul
Și turnurile veghează deasupra orașul,
Iar Curtea Domnească a lui Ștefan stă martor tăcut
La vremurile-n care soarele-a dispărut.

Pe străzile strâmte pașii răsună
Din vremurile când voievodul chema la luptă.
Călăuziți de istoria adânc îngropată
Oamenii aduceau darul, cu fruntea înaltă.

Hârlău, un oraș al trecutului viu
Unde timpul-fluviu curge blând, când aceste stihuri
scriu,

Cu o inimă care bate încet
În fiecare piatră, în fiecare poet.

La Hârlău, timpul se scurge în versuri domoale
Și istoria se preface în clipe trecătoare,
Un loc de odihnă-i Hârlăul, oraș de dor, de visare,
Unde sufletul-și găsește a vieții cumpănită cărare.

Ioana IOANICHIE, clasa a X-a B
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași - un colț de Rai

Iași e un oraș cetate,
Plin de biserici și palate,
De parcuri înmiresmate,
Cu istorie-ncărcate.

Iași e un oraș legendă,
Cu școli și universități străvechi,
Unde tineri studioși învață,
De la profesorii lor merituoși.

Iași e un oraș simbol,
De șapte coline înconjurat,
E fosta capitală a Moldovei,
Și al Unirii pol însemnat.

Iași este orașul meu,
Binecuvântat de Dumnezeu,
Cu oameni și locuri pitorești,
E leagănul culturii românești.

Denis-Bogdan IONESCU, clasa a X-a
Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții Iași

Vinovat de iubire

- Știu, Doamne,
Teiul ți-e drag și Ție!
Și tocmai măreția sa
Să fie ignorată
De-un muritor ca mine?...

Ani la rând,
Trecut-am pe lângă teiul sfânt,
Dar niciodată n-am oprit...
Acum, timpul mare a venit
Să fiu cum vrei tu pedepsit.

Rogu-te, Doamne,
Aspră pedeapsă nu-mi da,
Căci crucea
Ce-o am în spate
Mi-e destul de grea...

E crucea ignoranței
Și-a indiferenței,
E crucea capului în nori
Și-a ochilor plânși,
Ce nu mai văd ploaia de flori.

- Vei fi sortit ca ochii tăi
Să vadă-n jur doar frumusețe!
Vei fi sortit ca pe alei
Parfum de tei să-ți dea binețe
De azi și pân-la bătrânețe!

Corina LAZĂR, clasa a X-a F
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași - o carte de povești

Sub cerul senin, cu stele argintii,
Iașul strălucește și dă speranțe vii.
Eroi din legende, cu pași, ce mult răsună
Și tineri plini de viață, ce sentimente-anină.

În Piață Unirii, oameni mulți se adună,
Pe străzi de piatră, ce șoptesc povești,
Cu aer ce răspândește istorie și artă bună,
De viteji ce s-au rupt din praguri strămoșești.

Bătrânele clădiri, cu fețe de dor,
Cu parfumul lor vechi, de casă părintească,
Împărtășesc secrete, căci aici, în fața lor,
Se leagă iubiri nedespărțite, o viață întregă.

Când toamna se aprinde în culori de foc,
În cafenele, ieșenii exultă, cu joc și bucurie.
Pagini noi se țes, dar și amintiri se întorc,
Fiecare licoare e o clipă de magie.

Stihuri sadoveniene

Mihail Sadoveanu, scriitor ilustru,
Prin pagini de carte ne-ai dus ca un astru,
În lumea Moldovei, prin sate și câmpii,
Povestea ta crește în veacuri târzii.

Ai scris despre țară, despre codrii pustii,
Despre râuri albastre, dealuri și vii,
Cu vorbe-nțelepte, pe-al vremii altar,
Tu ne-ai dăruit un tezaur milenar.

„Baltagul” răsună, cu glasul de dor,
Iar „Hanul Ancuței” e al poporului zbor.
Ne-ai lăsat o comoară, cuvânt după cuvânt,
Și-ncă simțim Moldova pe pământ.

Sadoveanu, mag cu condeiul prelung,
Ne-ai legat de pământul cel vechi și sfânt,

Prin păduri de poveste, prin vieți de țaran,
Tu ești mândria limbii și-al nostru talisman...

Ce ai locuit și-n Iași, în Copou, în casa cu turn...

Andreea MIHĂILESCU, clasa a XI-a E
Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani

Să aștept?

Plouă și aștept din nou pe strada întunecată
Un mic semn, o altă umbrelă care să se prăbușească la
picioarele mele,
Să cadă... și eu, când s-o ridic, să îți revăd privirea deodată
Și zâmbetul prevestitor de rele.

Dar nu apare nimic, nicio dovadă, niciun indiciu a ce-a
fost,

Iar inima începe să bată din ce în ce mai greu.
Și atunci, mă întreb dacă are vreun rost
Să aștept în Iașul înserat mereu.

Să aștept să apari din nou în serile de noiembrie,
Cu tramvaiul 13,
În Copoul ce acum mă stăpânește
Și nu mă lasă să uit de amintirile ce ar trebui să se vindece?

Să mă aștept să-mi duci dorul în fiecare zi de decembrie
Și să îți aduci aminte de mine la târgurile de Crăciun,
Unde ne zâmbeam cu mândrie
În Piața Unirii, chiar de Ajun?

Să aștept să nu mă uiți nici în ianuarie,
Iar în serile înfrigurate când nu are cine te îmbrățișa,
Să te gândești la mine?

Să-ți reaștept buchetul de trandafiri tandri în februarie,
Sau să-i privesc tot pe cei păstrați în cartea de anatomie,
Pe pagina cu inima plină cu cerneală,
Luată de la Biblioteca Centrală?

Să aștept în continuare cu naivitate și cu optimism
Să te răzgândești
Și să sper ca întrebarea mea să nu mai fie retorică
Când o auzi și o înțelegi?

Să aștept? Îmi aduc aminte din nou de trecut,
De zilele cu tachinări și sentimente,
Cu vise care de mult au căzut.
În Bahluiul ce astăzi îmi redă doar fragmente...

Larisa Narcisa MURGOCI, clasa a XI-a
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Orașul nostru

Iașul e orașul nostru,
Falnic și impunător,
Îl iubim, îl respectăm,
Toată grija i-o purtăm.

Iașul e orașul nostru,
Falnic și impunător,
El culoare ne-a dat nouă
Și-a creat o viață nouă.

E al nostru și-l iubim,
Ca pe-un tată-l răsplătim.
Lumea toată îl iubește,
Fală mare el sporește.

Iuliana Petronela ONALĂU, clasa a XI-a F
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Teiul cel bătrân

Orașul vechi, cu tei și floare,
Iașul cel drag, plin de splendoare,
Pe coline stă el, mândru ca o rază,
Cu Palatul străvechi și nemuritor.

În dulcele târg, Eminescu visează.
Sub teiul bătrân, poezia vibrează.
Mănăstiri de piatră veghează în zare,
Istorie ascunse sub clopotul mare.

Bojdeuca lui Creangă în taină trăiește,
Cu „Poveștile” sale, în veci dăinuiește.
În Copou, studenții se-avântă în zbor,
Cu dor de cultură și vis călător.

Iașul, cetatea de vis și lumină,
Te cheamă la el cu iubire divină.
Orașul iubirii, cu inimi, ce bat,
Rămâne în suflet mereu neuitat.

Iașule, Iașule...

Orașul se pierde-n lumina de seară,
Iașul vechi, cu clădirile de ceară.
Pe străzi, o poveste se scrie încet,
Un loc cunoscut, dar mereu discret.

Copacii tresar la pașii târzii,
Umbrele vechi sunt ca niște copii.
Aici se adună povești din trecut,
De visuri ce încă nu s-au pierdut.

În piețe, o muză se-ascunde tăcut,
Cu gânduri de aur, ce încă-au crescut.
Iașul acesta, deși cunoscut,
Rămâne-n adâncuri un dor absolut.

Iași - locul cel de vis

Când soarele răsare, în Iașul cel plăpând,
Se văd rândunelele în coruri participând...
De pe Râpa Galbenă, cea de altădată,
Se aud cum cântă, blând, ca niciodată.

În Iașul cel fermecător,
Se află minunata Grădină Copou.
E un loc magic, ca-n povești,
Când o vizitezi, te înveselești.

Dacă vrei să te minunezi,
Spre Palatul Culturii te îndrepti.
În orice colț te vei uita,
Toate te vor fascina.

Sufletul, de ai vrea să-l luminezi,
Spre Sfânta Parascheva o să mă urmezi.
Te va calma, te va liniști,
Lumea cu drag te va primi.

Diana Andreea OSTROPOLSCHI, clasa a X-a F
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași – oraș cu vechi povești

Iași, oraș cu vechi povești,
Străjuț de coline, în mii de ferești,
Cu parfumul teilor, adânc în inimă,
Și pașii ce poartă un dor fără vină.

Pe străzile tale, istoria plânge,
În piatră și-n ziduri, de veacuri se frânge,
Cuiva i-e dor de trecutul ce doare,
Sub cerul tău lin, e veșnică floare.

În umbra Copoului, Eminescu veghează,
Lângă bojdeucă, Creangă visează,
Iar tinerii azi, cu zâmbet pe buze,
Îți cântă prezentul, îți scriu alte muze.

Catedrale, palate, povești ce se-ascund,
Iașule drag, ești mai mult decât gând,

Ești freamăt de suflet și dor fără margini,
Oraș de lumină, de visuri și pagini.

Cu veșnicia-ntr-o clipă, prinsă în ceas,
Iași, oraș de legendă, niciodată uitat nu ai să fii
lăsat.

Roxana PALANCANU, clasa a IX-a C
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași - orașul veșnic legendar

Iași, orașul cu tei și vis tăcut,
Pe dealuri vechi, istorii au crescut,
Palatul tău în zori se oglindește,
Iar Prutul liniștit te povestește.

Pe străzi de piatră, pașii răsunând,
Se-ntorc din vremi, ce par mereu arzând.
Copoul își leagăna, în foșnet blând,
Povești de dor, prin frunze murmurând.

Din fiecare colț, un glas te cheamă,
Un vers, o rugă, o tăcută seamă.
Iași, orașul veșnic legendar,
Rămâi în suflet ca un dulce dar.

Iași, tărâm de-mpărăție

Iași, oraș frumos, ceresc,
În cuvânt și-n gând grăiesc
Că-i o mare-mpărăție
De cultură și-omenie.

Loc de vis ca-n paradis,
De istorici e descris,
Dealuri mari și înverzite,
Pline de vietăți zărite,
De copii ce-aleargă-n zare,
Să zărească-n depărtare
Frumusețea vieții
Cu ochiul fineții.

Înalt și elegant,
Frumos și rafinat,
Plin de cultură și poveste
E chiar Palatul ce-n cer vestește

Cântecul de vis
Ce-n inimi îl purtăm.

Când Sărbătorile vin,
Iașul se umple de lumini,
De oameni cu spirit de Crăciun,
Ce vin în Piața Unirii.

Nordul Iașului e viu,
Arbori verzi, dacă e vară,
De-o culoare-ambientală.
Toamna ce-a venit
A îmbrăcat parcul într-un vis,
O cortină aurie
Dă năvală-n armonie.

Iarna-i ca-ntr-un paradis,
Totu-i alb, cristalizat,
Ca pantofii de-mpărat,
Oraș dulce și-mplinit,
De tradiții înfăptuit,
Ostenit nu-i niciodată,
De-a face omenirea curată.

Ionela Daniela PANCU, clasa a XII-a D
Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău

În Cotnari, un ciorchine de iubire

De-aș fi putut fi mai aproape de tine...
M-aș fi transformat și-n vin
Sau într-un ciorchine,
Să șed la masa ta și tu să bei din mine.
Dar ce soi de viță aș fi?
În a Cotnariului aleasă zestre,
Căci așa amar aș fi, de dorul meu de tine și de
sete...

Aș vrea, de nu m-ai bea...
Să nu te amețească dorul și frenezia mea,
Căci frenetic aș fi,
De m-aș trezi băut de tine,
Să-ți simt buzele calde pe esența-mi
Aleasă pentru tine.
Să mă muști măcar, să-mi rupi mlădița
Și-n sân tu să mă pui,
Să-nfloresc la tine în piept și să te dezmierd.

De-ai ști tu...
În roua ce aprinde Cotnariul,
În ciorchine m-aș preface.
Să calci pe inima mea,
Talpa-n sânge să-ți îmbrace.

Te-ai scurs așa ușor prin mine,
Parcă erai seva vieții...
Te-ai ascuns printre atriile mele,
De parcă mustirea trupului meu era din al tău
vin,
Și-așa de mult nectar ți-am dat,
Încât am ofilit...

Al Cotnariului vis de iubire...

De-ar fi să am forța să zbor, n-aș zbura spre soare sau
vreo stea...
Aș zbura în ochii tăi, să strălucească lumea mea într-o
lacrimă a ta.

De-ar fi în Iad s-ajung, să mă alunge Domnul,
Fericit aș fi că Raiului i-am văzut de-a dreptul rodul.

Străbătând podgoriile Cotnariului, pe tine, al meu
ciorchine, te-am aflat
Și cu nesaț, cu pocalul, din a ta sevă m-am desfătat.
Am râvnit la păcatul ascuns în vinul tău, în sângele tău,
În firul tău de păr, și-n pistrui, și-n ochi, și-n buze...
și l-am gustat.

Când gura ta dulce, roșie ca feteasca, mustește deasupra
mea

Eu bând din tine, iubire, îmi uit de-a pururea durerea.
De-ar fi vreodat' să vii, să-mi fii, să-ți fiu, să fim vii și să
murim,
Într-o clipă de s-ar stinge lumina firii,
De drag aş sta-ngropat cu parfumul dulce de iubire,
Veşnic îmbrăţişaţi, liane, în a Cotnariului viţă-de-vie.

Blestemul viței-de-vie

Ești pe drumul tău de ieri, m-ai lăsat în spate...
Cu desfătări, boabe de struguri și dureri îngropate,
Inculpat, mi-ai arătat că m-apropii de moarte...

Pașii tăi prin podgorii se-aud încă târâș la mine-n tâmpile,
E un dat, e blestemul lui Dionysos. Ce ironic zâmbește
inimii mele frânte!
Neîncetat eu te caut în a Cătălinei Cetate,
Dar tu știi,... vinul meu, e târziu, în Cotnari și în NOI...
se face noapte.

Nu mai șopti, în curând vei pleca din cugetul meu
Cum ai plecat și din Raiul nostru viticol,
Lăsând a mea umbră singură-n cramă, în iminent pericol.

Măcar aici, la mine-n gând, reverie născută-n Cotnari,
rămâi pe veci,
Patimă dulce, tainică, ascunsă-n mintea mea obscură,

Căci ai tăpile atât de reci
Și sufletul mi-l cutremură...
Măcar aici, la noi, în vie, la piept mai strânge-mă și-apoi...
apoi poți să pleci.

Și, totuși, mai lasă-mă puțin să ard, poate mă fac cenușă...
Cum boaba strugurelui, pentru vin, strivită se lasă
sedusă,

Tot astfel, eu ție, așa ți-am fost supusă.
Sărută-mă încă o dată-n Cotnari... și ceru-mi va fi ușă.

Lucia-Mihaela PLEȘCAN, clasa a XI-a E
Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani

Vis în Iași

Frig, scorțișoară, a ta îmbrățișare caldă,
Mere, caramel, calzi muguri de pin și-o vioară.
E iar Crăciun la Iași! E iar sărbătoare!
Alb și auriu, argintiu și albastru,
Peisajul nostru, astru de Crăciun.
În fața Palatului, frumos se mai transpun!
Doi fulgi ai zăpezii, pe-un cer înzăpezit,
Atent coboară, îndrăgostiți de rece...
Frumosul din alb, iubirea din poezie,
Sufletul tău candid, a mea inspirație,
Eminescu-i dirijor la a noastră divinație...
Grăbește-te, întârziem la Teatru!
E spectacol cu măști, nu-i ca amorul
Tău, sincer și cald... înseninezi luna,
Frumos băiat cu suflet cald ca lâna!

Să nu mă lași când Martie vine,
Să-mi dansezi cu frig, mi-ar fi mai bine...

Vechi

Blocuri înghesuite în șoaptă de beton,
umbre întunecate strâng pereții gri din Iași;
cerul, o linie palidă, tăiată monoton,
ca o rană veche, ce nu vrea a se-nchide.

Fereastră lângă fereastră, aceeași privire pustie,
din care nimeni nu mai vede nimic.
Un turn de sticlă rece se-nalță sfidător,
iar sub el, scările ruginite sunt trase la fund,
parcă înecate de fantomatica absență a lui Mihai
Eminescu,
ce emblematic umblă absent pe drumurile uitate
de noi.

Străzile sunt triste, muțenia lor tăioasă
străbate asfaltul rece, sub pași indiferenți.
Borduri știrbite, ca dinți de metal vechi,
și câte-un fir de iarbă, prins între fisuri,

luptă pentru o rază, pentru o gură de aer,
dar cade strivit de pasul grăbit și surd.

Pe înserat, lumini reci se-aprind ca niște ochi
obosiți, ce nu mai știu să viseze;
umbrele frunzelor din teiul poetului se amestecă-n
spații strâmte,
într-o îmbrățișare posomorâtă și lentă.

Am uitat să visăm și să visăm la ce-i frumos,
iar Iașul se tot scurge sub uitare,
o clădire tace mai mult decât alta,
împărțind un aer ce apasă greu și abate
ultimul strop de speranță dintr-un suflet neștiut

cadență...
douăzeci și opt, douăzeci și nouă...
cadență atent aleasă și prea perfectă-i pe jos,
pe cele pavele călcate de noi,
îți număr foștii pași lăsați pe-al meu amor.

E lume pe Bulevard. Grăbită, stafie, treci printre
o siluetă gri, nuanță de bloc vechi, anonimul de tine
te-aseamă cu Ceasul Palatului vechi și prea-știut,
imuabilă-i cadența, consecventă ți-e absența.

... treizeci și șase, treizeci și șapte...
Uite, e graffiti-ul de care râdeam împreună!
„Cum să distrugi o clădire frumoasă?”
„În ce stă plăcerea de a vandaliza trecutul?”

„Cum să-ți placă să alterezi realitatea și viața,
și capodoperele”, și inima mea?
Cum să pleci și pustnică să mă lași în Copou?

... optzeci, optzeci și unu...
am ajuns lângă Grădina Botanică,
Mi-e prea frig să intru...
E trandafirul alb, îmi spuneai că așa o să port
cu tine de mână în fața Altarului...

... trei sute...
dar ce umbre colorate ca ale tale raze sunt
deasupra noastră! „Ne faceți o poză, vă rugăm?”
Înmagazinez până azi pierderea ta în inima mea.

Te-aștept pe-a cincea bancă de pe stânga,
o știi doar, de ce-ți mai zic?
E pisica Miu lângă, te-așteaptă s-o mângâi,
de mine până și ea s-a plictisit...

Iași trecut

Departe ești de mine, iar pustiu mi-e patul.
Departe, în amintire, privesc iubit amorul
Cu ochii tăi calzi, bruni; tu să-mi șoptești
Vise, planuri, dulci vorbe, gânduri prostești.
C-așa naivă-i viața când te îndrăgostești!
Și iar suspin de tine, tu iar mă păcălești,
Și iar te chem plângând, și iar mă păcălesc,
Și iar e luptă-n suflet, triumfător câștigi
Războiul ce era dintotdeauna vechi.
Și iar te strig să vii, tu pleci, tu mă lași,
Reaprinzi dureri străine... Am murit în Iași.

Ce vis apăsător,
Ce iubire grea și dură,
Ce plumb atârână-n mine,
Ce Iași amar și gri!
Și alb nu s-ar face,

Nici roz,
Nici bej,
Nici viu,
Nicum nu se transformă dacă tu nu-mi vii!

Un trandafir mă-nțeapă, să-l las nu vreau...
Ți-aduci aminte? Din parc l-ai luat... „tâlhar!”
Era seară, aproape zece, era frig și ne iubeam,
Era luna pe-un sfert, dulce ne zâmbeam
Pe bancă, lângă tei, îndrăzneți ne priveam,
Și veștede-s frunzele și pierdu-te-am,
Și luna-i plină și mai dureros e iar...
Ce multă lumină, absența-i clară și rece,
Și trandafirul nu mă lasă,
Dar nici n-aș vrea să plece...

Și-acum e toamnă rece, în parc e mai frumos:
Sunt frunze calde, brune, și teiul e mai vesel,
Și trandafiru-i dus... și cicatricile de țepi...
Și eu sunt mai departe, și tu nu te mai vezi...
Ce lași în Iași rămâne, ce vine... vom vedea,
Că Iașul mereu așteaptă povești ce vor urma.

Nu-mi ajunge

Nu-mi ajunge un Iași, un Copou întreg,
Un stadion, un Teatru, un bulevard măreț...
Un Palat plin să fie! Chiar și un mall deschis,
Și nu încape-amorul, ce simt, cât te iubesc!

Și nici în flori ori plante, în ierburi fine vechi,
Poate între pavele, ori frunze noi de tei...
Sub talpa vreunui actor, grăbit la al său show,
Acolo poate-o fi vreun defect al tău!

Pe Ciric, o rață fericită trece,
Boboci grăbiți în urma-i, pe ei să nu-i uite,
Și grași motani pozează, cu lungi cozi stufoase,
Și gingași fluturi zboară, în stol pe lângă noi...
Vezi tu, „al meu” ce ești! Natura ne-apropie
Și lor le datorăm tot ce este în jur!

Dar nici nu se compară cu vechile case,
Ori cu înalte grele blocuri în cadență,
Sau cu intense nopți albe, pline de vară...
Iubirea mea ce sfârșitul deloc nu-l mai află!...

Riana POHODNICARU, clasa a X-a
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Iașule, frumos mai ești!

Iașule, ești de poveste!
Oraș cu șapte neveste,
Neveste frumoase,
Colinele noastre.

Din Bucium până-n Copou,
Totul pare a fi nou.
Din Tomești în Mogoșești,
Iașule, frumos mai ești!

Frumusețea ta bizară
Mă cheamă la tine iară,
Din lumea-ntreagă, din povești,
Iașule, frumos mai ești!

Romina-Mihaela POSTOLACHI, clasa a IX-a E
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Iași – orașul tradițiilor și culturii

Iași, oraș al tradițiilor vii,
Cu străzi ce șoptesc povești uitate,
Pe dealuri verzi ne chemi, ne încânți,
Se împletesc amintirile în șoapte.

Biserici vechi, turla se înalță,
Mănăstiri ce păstrează liniștea în față,
Cultura-i vibrantă, cu poeți și scriitori,
De la Mihai Eminescu, la visuri și flori.

Parcuri pline de viață și culoare,
Copiii, zâmbind, simt bucurie,
Licee ce formează tineri cu visuri,
Unde se cresc idei și destinele
Se conturează în armonie.

Cafenele cu arome ce încântă,
Povești se împărtășesc pe străzi,

Iași, oraș cu suflet și căldură,
Te îmbrățișează, te face să te simți acasă,
Cu dragoste în zori de zi.

Aici, trecutul și prezentul se împletesc,
Un loc de întâlnire, cu oameni dragi,
Purtați în amintiri.
Iașule, în inima mea vei rămâne
Un loc unde mă regăsesc.
Un oraș de vis, mereu plin de magie, cu flori.

Iași, țărâm de povești și mister,
Cu tei înfloriți și parfum de cer,
Cetatea culturii, cu glorie-n veac,
Locul unde trecutul și prezentul se-mpac'.

Denisa POTĂRNAC, clasa IX-a C
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași - oraș iubit și îndrăgit

Iași, oraș frumos și plin de viață,
Cu oameni zâmbitori și primitori,
Grădini cu flori, parfum de primăvară,
Ce are locuri de o frumusețe rară.

Grădina Botanică e un colț de Rai.
Iașul, în inima Moldovei, e mândrie și grai.
Oraș iubit și îndrăgit,
Ce inimile ni le-ai cucerit.

Cristian Florin POTLOG, clasa a XII-a G
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Al meu oraș

Iași, orașul meu de suflet,
A mea casă, al meu cântec,
Născut pe culmi îndepărtate,
Toți un suflet, frate pentru frate.

Casă pentru suflet, oraș în al meu gând,
Vedeam mergând pe dealuri ciobanii cântând,
Mândri de casa noastră, de mult și până-n veci,
Oameni cu gânduri calde, dar sufletele reci.

În inima Moldovei stăm...
Același sânge cu Ștefan...
De-atâtea veacuri tot noi suntem,
Același nume, același neam.

Denisa ROTARU, clasa a X-a
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Iași, oraș al celor șapte coline

Iași, oraș al celor șapte coline,
Creangă și Eminescu scris-au despre tine,
Fost-ai începutul marilor povești,
Cele de ieri și de azi, ce nu te saturi să le citești.

Poeți, doctori, personalități
Ajuns-au aici și pentru ale noastre vieți,
Găsit-au educație, cultură, formare,
Întrucât Iașul pe toate le are.

Palatul Culturii atrage priviri
Precum atrăgeau domnitorii oștiri,
Găzduind în el ca niciodată
Haine ce ne spun povestea de altădată.

Universitatea unde alegi să studiezi
Are-n grijă grădina unde mergi să te relaxezi,

Grădină cu flori, frunze, copaci
Este locul unde sufletul îți împaci.

Mănăstirea *Trei Ierarhi* îmbrăcată-n aur,
Ocrotind de-a lungul anilor al istoriei tezaur,
Altar de credință, de pace și de har,
Loc sfânt de închinare, veșnic altar.

Cu raze de lumină și plini de speranțe,
Oamenii se-adună la racla Cuvioasei
Pentru o viață mai bună, indiferent de
circumstanțe,
Să-i ocrotească pe toți cei ce îi trec pragul casei.

De mici copii, ai noștri părinți și bunici
Ne-au spus despre Iași și despre oameni
vrednici,
Despre palate, voievozi și mănăstiri,
Despre toate lucrurile pentru care-au luptat
vechii martiri.

Marian RUSU, clasa a XI-a F
Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău

Copoul fără tine

Lumina pierе în noapte
și plouă cu picături de sânge
peste sufletele noastre,
a căror suferință mii de lacrimi mi-aduce.
Și curg din ai mei ochi
picături de otravă,
iar din ai tăi, în amintire, stropi de sânge cu lavă.

Și orb de întuneric îți caut trupul în noapte,
rătăcind pe-aleile parcului te-aștept cu priviri deșarte.
Lângă Teiul lui Eminescu-mi încerc, zadarnic, norocul,
sperând, aievea, că-ntr-o zi, te voi avea cu totul.
Acum e târziu și se-aude, premonitoriu, bătând clopotul,
iar cel ce rămâne-n viață
sunt eu: Orbul.

Și totuși unde ești?
Te caut de atâtea nopți, gonind pe potecile părăsite,

urc gâfâind dealul Copoului împovărat de dorințe
nemărturisite
și mă înec în oceane de gânduri, cu sânge rece,
sperând că te voi găsi pe tine: mal al trupului care-n
neființă trece.
Sau poate fugi să nu te pot afla nici în Copou, nici în
fărâma de-amintire ce se frânge,
robul etern, orbul captiv în oceanul lacrimilor de
sânge.

La Bucium, iubind cu patos moartea... și pe tine

La fereastră, în odaia mea tainică din Bucium, apari
În nopți albe, ca o fantomă-n vis,
Zâmbindu-mi, deși în sufletul meu stă tristul scris.
Moartea ce vrea să mă prindă îmi calcă pe urme,
Clopotul mănăstirii anunță cum soarta o să mi se

curme

Căci moarte țin în mine,
Iar a ta moarte mă ține.

Mă ține-n viață sufletul aprig,
Ca să plantez sămânța din copacul ce nu l-ai scuturat.
La rădăcina lui șezi, la Plopul fără de Soț,
În viață stă și el doar datorită ție,
Sau poate... din cauza ta.
Ca să scap de patimi și de griji, eu l-aș tăia,
Dar... îmi ești dragă mie.

În interiorul meu simt o salcie plângătoare cum crește,
Spre dealul Buciumului mă-ndrept, poate-nțeleg, de ce
iubirea nu mă smerește.
Sub umbra ei, a salciei deznădejdiei, doar buruieni apar,
Și făr' de tine îngropat de ele sunt,
Încet-încet dispar.

În Iași, îmbolnăvit de viață, îndrăgostit de moarte

În urbea asta sumbră
și plină de păcate,
toți morții stau pe spate, cu mâinile pe piept,
cu ochii-nchiși spre ceruri văzând doar întuneric,
cu sufletul blocat în al lor trup defect.

Și morții vii se plimbă,
așteaptă nemurirea,
iar unii încă speră,
alții își pierd speranța,
„Nu mai rezist!”, a spus băiatul care
spânzurat a fost găsit dimineața.

Și toți sunt apăsați și omorâți în chinuri
și spun că focul arde numai asupra lor,
cu toții mint, cu toții au dreptate,
cu toții urlă de durere
și toți sunt condamnați la moarte.

Îți privesc fața și când nu ești aici,
tu, lacrimă pură în ploaie de acizi,
mă lași pustiu ca teiul din Copou... ești frumoasă
dar, chiar de-mi ești muză, eu nu-ți pot fi poet,
nu-ți pot fi erou,
și totuși te aștept și sufletul-mi strigă sălbatic
după chipul tău.

Pustiu în Râpa Galbenă cobor scările,
cobor, cobor, cobor... și doar atât...
Nu mă salvezi, nici nu mă lași să mor aici
pe Bulevardul Ștefan calc pe cărbuni încinși,
chiar și Mitropolia-mi inspiră ateism
și totul se sfârșește apocaliptic...
ești un coșmar derivat dintr-un vis.

Ninsoarea gândurilor

În noaptea rece, când vântul plânge,
Iașul se-nfășoară în straie de sânge.
Sub cerul sumbru, ca o mantie grea,
Palatul se pierde-n tăcerea sa grea.
Pe Copou, fulgii se-aștern ușor
Pe teii bătrâni, ce veghează-n decor.
Umbre se scutură-n crengile goale,
Și sufletul tremură-n clipele tale.
Frigul pătrunde, ca un dușman tăcut,
Cu gheara lui aspră, visul s-a rupt,
Pe străzile vechi, înghețul s-așază,
La Bolta Rece, tăcerea veghează.
Sub Hanul vechi, gânduri se zbat,
Caută căldura ce-n aer s-a spart,
Ceasuri se scurg, iar timpul se frânge,
În Iașul tăcut, inima se stinge.
Ninsoarea-i martoră la taina noastră,
Pe ulițe ninse, în noaptea albastră,

Frigul ne-ncinge, dar speranța rămâne,
Că-n Iașul cel vechi, iubirea apune...
Și totuși răsare în fiecare zi,
Printre teii ninși, spre veșnicii.

Cicatrici și speranțe

În adâncurile Iașului meu pierdut,
Se zbate o umbră, un ecou tăcut.
Pe străzile vechi, unde tristețea domnește,
O suferință veche, ca o rană mustește.
Privind în abis, la Trei Ierarhi,
Un gând se desprinde, o lacrimă pe nări,
Căci în ochii lumii, un zâmbet se-mparte,
Dar inima mea plânge, în taine deșarte.
Fiecare pas pe aleile din Palas
E o luptă cu umbra, cu al său glas...
Ne învăluie noaptea, cu al ei frig rece,
Și-n sufletul meu, speranța se trece.
Cu dorințe spulberate și vise înșelate,
Printre zidurile vechi, amintirile-s moarte,
Iar timpul se scurge, ca o apă învolburată,
Ce-și poartă povara, în tăcerea grea, ne-nțetată.
Dar în suferință, în acea mare adâncă,
Se află o luminiță, o scânteie blândă,

Căci fiecare cicatrice, fiecare suspin,
E un semn că exist, că nu sunt în declin.
Așa că mă ridic, deși răni am adânci,
Pe străzile Iașului, găsesc fărâme de stânci,
Îmi strâng rănilor, cu curajul în piept,
Căci suferința e parte din viață pe drept.

Marea întrebare

În umbra gândurilor, un fior mă străbate,
Regretele-n suflet, ca fiare înșelate,
Pe străzile Iașului, o dorință tăcută,
De răzbunare amară, de liniște mută.
Amintirile-mi murmură, ca un vânt ce suflă,
Fiecare moment pierdut, ca o lacrimă curgândă,
În inima mea, durerea se-ntețește,
Iar rana cea veche, cu noi cicatrici crește
O, cum mă cheamă acele clipe înșelătoare,
Când la Trei Ierarhi, totul părea mai mare,
Visele de demult acum par niște umbre,
Și fiecare zâmbet, o mască ce se frânge.
Răzbunarea-mi șoptește, cu glas de sirenă,
Îmi promite mângâiere, dar sufletul îmi
amenință,
Căci în tăcerea inimii, o luptă se desfășoară,
Între dorința de a răni și dorul de a ierta iară.
Privind în abis, la Palatul Culturii,

Îmi simt inima grea, tristețea ce mă frânge,
Dar răzbunarea-i o otravă, ce în mine se
ascunde,
O scânteie de furie, care din nou va răspunde.
Însă, cu fiecare gând, mă întreb dacă-i bine
Să las această furie să modeleze destine,
Căci regretele sunt lanțuri ce mă țin legat,
În timp ce răzbunarea îmi arde sufletu-nghețat.
Aș dori să uit, să mă desprind de durere,
Să pășesc în lumină, din umbra înțelegerii,
Dar în noaptea aceasta, când demonii se înalță,
Regretele și răzbunarea, o luptă măsoară.

Mihai SANDU, clasa a X-a
Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții Iași

Oraș cu suflet vechi

Iași – oraș cu suflet vechi,
Unde dealurile spun povești,
Sub teii tăi, în zori de zi,
Se-aprind lumini de amintiri.

Iași – cetate sfântă,
Icoane vechi și rugă blândă,
În paza ta, doar pacea stăpânește,
Gândul zboară, sufletul renaște.

Bahluiul curge molcom, lin
Ca timpul într-o viață de creștin...
Ești un oraș cu suflet plin –
Al poeziei vrednic destin.

Albert SIMIONESCU, clasa a XI-a
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Iași, loc al reverberațiilor blânde

Iași, orașul colinelor și al poveștilor vechi,
Locul unde teii au șoapte din trecut,
Cu labirinturi ale zilelor estompate,
Când totul avea sens...

Aici, la Iași, vocile trecutului exprimă
Reverberațiile blânde,
De parcă cântecele antice rătăcesc prin oraș,
Pierdute printre străzi cu dor și amintiri.

Irina Isidora SIMOTA, clasa a XII-a B
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași - oraș de poveste

Iași, oraș al visurilor, plin de mister,
Sub cerul tău albastru, cuprinsă de-un fior,
Pe străzi istorice, cu pași ușori,
Cobor în lumea poveștilor, retrăind până-n zori.

Biserica „Sf. Parascheva”, o comoară sfântă,
Cu lumânări aprinse, sufletul ne încântă.
În fiecare rugăciune se simte o alinare,
O doamnă blândă ne dă fericire și îndurare.

În grădinile din Copou, fluturii dansează,
Iar florile răspândesc parfum ce mă încântă.
La Palas, razele soarelui strălucesc,
Cu prietenii, în zâmbete, eu mă împlinesc.

Iași, oraș de doruri, cu sufletul vibrant,
În inima mea, tu ești mereu prezent.
Cu fiecare pas, îmi scriu povestea,
În magia ta, găsesc mereu fericirea.

Andreea SPÂNU, clasa a X-a F
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iașul cel vechi

Iașul vechi, cu străzi șerpuind,
Se-ntinde-n palate de timp,
Cu ziduri pline de amintiri
Și visuri ce încă mai zboară.

Palatele sale, cu coloane,
Își spun povești de altădată.
Aici au umblat mari oameni,
Cu gânduri ce-au schimbat lumea.

La Trei Ierarhi, timpul stă,
Iar, în curtea sa se-mbină
Lăcașul cu inima grea,
A celor ce-și poartă lumina.

În Copou, sub tei înfloriți,
Iubirea se-nălță-n vânt,

Și Pașii mari ai lui Eminescu
Încă tremură în cuvânt.

Iașul e o amintire,
Un colț de lume de poveste,
Cu inima înflăcărată,
Ce în trecutul său trăiește.

Medeea-Maria ȘERBAN, clasa a X-a E
Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani

Urme pe nisipul timpului

Pe nisipul timpului, Iașul își lasă pecete,
Vatră de visuri, de dor și regrete,
Cu domnitori de vitejie clădiți
Și dascăli, și poeți în etern zugrăviți.

La fiecare pas, trecutul își arată ființa,
O șoptă din veacuri, o tainică dorință
A străzilor vechi, ce poartă-n piatră cuvânt,
De a nu fi doar povești uitate, plutind în vânt.

În umbra Copoului, bătrânul tei suspină,
Păstrează crâmpie de visuri, idei care nu se mai
termină,
Ale unui scriitor ce-i umblă viu prin amintiri,
Căci i-a fost martor a multor simțiri;

Și privea spre cerul plin de stele și senin,
Aspirând la idealul feminin,
La o iubire ce se poate naște doar din ceva divin.

Iar bojdeuca ce i-a fost casă odată,
Pe care glasurile a doi prieteni obișnuiau să o
străbată,

Rămâne și acum neschimbată.
În pridvor, amintiri șoptesc tăcute
Despre un timp al poveștilor și poeziilor atât de
cunoscute.

Creangă înșira cuvinte din dor născute,
Deschizând o lume a unei inocențe absolute,
Cu haz și tâlc, din humă și vis,
Țesea câte un fir narativ precis.

Pe strada Lăpușneanu, unde timpul s-a oprit,
De unde se aude mereu un murmur însuflețit,
Sub felinare vechi, pașii trecătorilor, ca ecouri în zare,
Par că se pierd în povești ancestrale, asemenea unei
umbre în soare.

Piața Unirii, locul unde s-au născut bucurii și
aspirații neînfricate,
Unde românii s-au unit în solidaritate,
Sperând la zile mărețe
Și vremuri când nu vor mai cunoaște tristețe.

Iașul, cetate de visuri și istorie,
Sculptează neîncetat în nisipul timpului
Un destin al său scaldat în glorie -
Un mozaic al trăirilor, ghidat de mrejele trecutului.

Iașule, Iașule, mândră comoară

Iașule, Iașule, mândră comoară,
Pe coline-nalte, veghezi primăvară,
Cu turnuri și clopotnițe-n ceruri senine,
Istoria ta ne leagă pe vecie de tine.

Cu boieri și domnitori, ai scris o poveste,
Și străzi înguste, vii, de timp străbătute.
Ai mănăstiri și palate, ce stau neclintite.
În ele se-aud șoapte din vremuri trecute.

Iașule, Iașule, leagăn de lumină,
Ești inima Moldovei, mereu în tulpină,
Cu versuri și dor, în Copou ne vei chema,
Ca-n vremurile bune, ne vom reîntâlni așa.

Iași - un nobil străjer

Iașul meu, vechi și nobil străjer,
Oraș al luminilor și-al viselor de ieri,
Cu dealuri line și străzi de poveste,
Pe care timpul cu pași de dor se-mpletește.

Sub teiul bătrân, Eminescu a plâns
Și versuri eterne în suflet ne-a strâns.
Aici, între ziduri de piatră și dor,
S-au născut idealuri ce zboară ușor.

Palatul Culturii se-nalță măreț,
Purtând în tăcere un timp prea de preț.
Cu fiecare clopot ce-n turnuri răsună,
Simți cum istoria-n noi se adună.

În Bojdeuca tainică, pribeagul Creangă
Povești a lăsat, ce-n suflet se leagă.

Și fiecare colț, și fiecare drum,
E-o șoaptă din trecut, un vechi parfum.

Iașul e vatră, cu suflet de român,
Cu biserici în care ecouri rămân.
A noastră catedrală a dorului blând,
Unde trecutul și viitorul au același gând.

Oraș al copacilor veșnic în floare,
Iașul trăiește sub cerul ce-l doare,
Dar crește, renaște din fiecare pas,
Urbea noastră dragă, frumosul City Palas.

Giulia-Theodora TEȘU, clasa a IX-a G
Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani

Iași, veșmânt de istorie

Istoria își începe drumul
Din Iași pentru tot românul.
De la domnitori care au marcat
Trecutul pământului neîntinat,
La arhitectura glorioasă de neuitat.

În mantia cea veche de doruri și legende,
Iașul se-nalță falnic pe colinele-i surâzânde.
Parfum de tei răsună-n amintirea vremii trecute,
Iar vântul șoptește povești neștiute.

Tu cânti din emblema de aur și din trunchiuri de tei,
Iar veacurile-ți sunt cuvinte alese gravate-n alei.
Iași, poem al trecutului în mii de culori,
Renaști în fiecare vers, în corul sutelor de
compozitori.

O ploaie de dor cade lin peste Mitropolie,
Și sunetele șoptite se-mpletesc în armonie.
Rugăciuni din veacuri de Creator concepute,
Imnul orașului nu este pe trecute.

Tu, oraș încântător, porți imaginea Moldovei
mărețe,
Pictată de timp în legende semețe.
Tu ești un cântec vechi de iubire și glorie,
Oraș-altar ce ne-nalți prin a ta istorie.

Emanuela TOFAN, clasa a X-a
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Iașule!

Pe străzile pavate cu visuri și dor,
Pașii celor vechi încă mai tresar,
Iar timpul s-agață-n fereastra din nor
Când toamna mângâie Copoul cu har.

Palatul strălucește-n apusuri tăcute
Ca o cetate a visurilor frânte și renăscute,
Iar fântâna rece din Piața Unirii
Păstrează în valuri secretele firii.

Și-n serile line cu dor peste toate,
Când dealul Cetățuiei adoarme-n singurătate,
Îți mai cântă trecutul un vers peste lume,
Iașule, tu veșnic oraș cu sfântul tău nume!

Mirolina TOMAȘEVSKI, clasa a XII-a B
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Despre un oraș minunat...

Iașul e-ntr-un haos zgomotos,
Devenind tot mai frumos,
De valori e-nconjurat
Și e mereu admirat!

Poate nu voi spune tot
Despre sufletul de patriot!
Dar, un dor apăsător
Mocnește în interior
Și tot strigă arzător
De dorul orașului visător!

Iașule, oare, tu mai știi
Câte suflete ai în tine vii?
Iubitoare și frumoase,
Visătoare și luminoase!

Nu zădarnic, toți poeții
Au scris opere mărețe,
De Iași rămânând legate,
Căci în el inima tare bate!

Cristina TROFIN, clasa a X-a B
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași, cu un trecut bogat și un viitor plin de mlăzi

Într-un colț de țară, unde timpul doarme lin,
Iașul, orașul meu, cu al său aer senin,
Își deschide brațele, cu-ale sale străzi,
Spre un trecut bogat și un viitor plin de mlăzi.

Pe străzi, copacii-și întind crengile-n soare,
Oferind umbră și răcoare,
În parcuri, păsările cântă melodii,
Și-n suflet, bucuria înflorește-n copii.

Pe lângă Bahlui, râul șoptește ușor,
Aducând răcoare și liniște, chiar și celui mai mic
bujor,
Și noaptea, când orașul se luminează,
Un spectacol de lumini inima mi-o ține trează.

Cupolele-i vechi, ca niște pălării,
Ascund povești și amintiri scurte ale unor copilării.

Palatul Culturii, un castel de artă și de piatră,
Deschide orizonturi noi, pentru orice șatră.

Iași, orașul meu, te voi iubi mereu,
Pentru tot ce îmi oferi, pentru tot ce sunt eu.
În fiecare colțișor, o bucurie găsesc
Și în inima mea, pentru tine, dorința vie o regăsesc.

Paula Claudia TROFIN, clasa a X-a C
Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău

Orașul Hârlău

Hârlăul, oraș cu suflet străvechi,
Pe ulițe cu patos și doruri perechi,
Cu casele albe, sub cerul senin,
Aici se scrie-al strugurelui destin.

Pe malul iazului, soarele strălucește,
În fiecare colț, natura ne zâmbește.
Cascada de flori, un parfum de vis,
În inima Hârlăului, totul îți e promis.

Biserici de piatră, martore tăcute,
Păstrează în ele amintiri plăcute.
Fiecare stradă-i o pagină de carte
Scriind povestea Hârlăului cu-n farmec aparte.

Iar când se lasă seara, stelele strălucesc,
Întreg orașul doarme, dar visele sporesc.
Hârlăul, un colț de rai ești, un loc de dor,
În a mea inimă pururi păstrezi același fior!

Muzeul viei și vinului

Muzeul viei și vinului, loc de poveste,
În Hârlău, unde strugurii sunt adevărata zestre,
Butoaiele pline de-arome parfumate
Așteaptă vizitatorii spre a fi savurate.

Pe rafturi, sticlele strălucesc cu mândrie,
Căci fiecare vin spune o veche istorie.
De la mustul dulce și pân' la vinul sec,
În Hârlău se învață al poemei secret.

Vizitatorii curioși, cu drag de-nvățătură,
Gustând, află taina din fiecă picătură.
Se simte în aer efervescența dorinței,
Căci știut e: închinarea-i semnul biruinței.

Hârlău, cu-al tău muzeu, un adevărat tezaur,
Pe toți îi inviți să servească din pocalul de aur.
Aici, fiecare picătură pare să-ncunune
Că Muzeul viei și vinului e o veritabilă minune.

Paula Denisa TURCU, clasa a XI-a
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

Iași, martor al amintirilor

Iașul e-un oraș de vis, cu străzi pline de povești,
Und' istoria și cultura armonios se împletesc
Cu Universități de renume ce-ascund minți luminate,
Și cu parcuri verzi ce sufletul îl înprospătează.

Te văd pe tine pe alei, visând
La trecut și viitor, în acest colț de rai,
Lângă catedrale și muzee, martori ai timpului,
Dar și ai iubirii noastre de demult.

Vanesa Maria URSACHE, clasa a X-a
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Iașul

Iașul este un loc unde sufletul zboară,
Împletind tradiția cu visul modern,
O oază de lumină ce ne îmbie să rămânem,
În brațele sale mereu să ne întoarcem.

Pe străzi cu parfum de flori și de istorie,
Se-ntind povești în fiecare colț,
Acest colț de istorie nu se va frânge
Cum nici teiul lui Eminescu nu se va stinge.

Siluate pe străzile ieșene

În Iașul înghețat, zăpada strălucește,
Și Creangă e uitat, de mult el nu mai este...
În fiecare colț, se-aude glasul iernii,
Iar fulgii mari dansează-n lumina serii.

Și Eminescu apare, un tăcut trecător,
Iarna pare un vis ce ne îmbrățișează ușor.
Poveștile prind viață, în suflet se-mpletesc,
Pe străzile înguste, doi oameni se zăresc.

Căldură e în inimi, dar frig este afară,
Împărtășim speranțe, când viața e amară.
Iașul rămâne-n urmă, în nopțe și magie,
Învăluind trecutul cu dor și bucurie.

Iașul - inima Moldovei

În inima Moldovei, pe coline line,
Iașul strălucește, vechi și plin de sine.
Orașul culturii, al gândului frumos,
Cu palate și biserici ce urcă spre cer sfios.

La Trei Ierarhi, în piatră-i scrisă
Povestea vremii, tainică, învinsă,
Iar Catedrala, sfântă și măreață,
Pe toți îi cheamă c-o blândă povață.

Grădina Botanică-n flori se-nveșmântă,
În culori ce dansează, de vânt mângâiate,
Aici, sub soare sau sub cerul plâns,
Găsești tihna zilei, un vis necuprins.

Și dealurile-s mândre la Repedeș, în zare,
Cu drumuri ce te poartă-n pace și-n visare,

Sub cerul larg, priveliști se-ntind,
Ca-ntr-o poveste ce nu are sfârșit.

Prin sate de demult, tradiția tresaltă,
Covor țesut, olarul ce-și caută alta.
La Ruginoasa, Cuza doarme liniștit,
Palatul lui păstrat, din vremi ce s-au șoptit.

Iașul te cheamă, de vrei să-i simți fiorul,
Să-l vezi cum împletește trecutul cu viitorul.
E loc de dor, de cântec și de vis,
Un colț de rai în lume, un colț de paradis.

Dumitrița UȘURELU, clasa a XI-a
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Toamnă în Copou...

Se-aștern covoare pe alei,
Natura-și schimbă des portretul,
Se-agită frunzele în tei,
Tot așteptând cu dor poetul!

Miroase-a toamnă în amurg,
Pe jos văd dansuri de petale,
Din cer, lacrimi amare curg,
Mă doare lipsa mâinii tale...

Mă plimb fără vreun scop precis,
Gândul îmi zboară spre trecut,
Mă simt ca-ntr-un crâmpei de vis,
În vremuri stinse, petrecut!

Târziu, încep a căuta
Copacul sfânt, în zarea ceții.
O, teiule, prin fața ta,
S-au perindat, pe rând, poeții!

Pe fruntea ta adorm cristale,
Un licurici arde pe-un ciot,
Parfumul poeziei tale
Mă urmărește peste tot!

Când mă gândesc la ce a fost,
Se frânge inima în două,
Îmi caut trist un adăpost,
E toamnă în Copou... și plouă...

Andreea ZAHARIA, clasa a XII-a G
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

În Iași, printre străzi și visuri aprinse

Iași, oraș de dor și vis,
Pe străzile tale istoria s-a scris,
Cu ziduri vechi și parcuri verzi,
Cu râuri și lacuri limpezi.

Universitatea ne luminează minți,
Cultura și arta-s în suflete sfinți,
Teatrul Național, cu povești de neuitat,
În fiecare colț ascunde-un secret parfumat.

Moldova te îmbrățișează cu blândețe,
Te primește, senină, cu sufletul în brațe.
Iași, un oraș de lumină și speranță,
În inima ta găsim mereu siguranță.

Sub raze de Cotnari

În Cotnari, sub un soare blând,
Se-ntind vii, în rând cu rând,
Struguri copti și aurii,
Aducând multe bucurii.

Pe dealuri verzi, cu vânt ușor,
Se simte viața, se simte-un dor.
Vinul e dulce și fin
În fiecare casă de creștin.

În amurg, când cerul se aprinde,
„Grasa” lui Cantemir ne cuprinde...
O lume plină de tradiții,
Probată-n mii de expoziții.

Sub cerul senin, cu stele strălucind,
Se-adună prietenii, râsete auzind.
Cotnari, un loc de neuitat,
În suflete păstrează tot ce-i minunat.

Cuprins

<i>Cuvânt lămuritor</i>	5
Clasele V-VIII	
Robert APOSTOL , clasa a VI-a Liceul Universității „Alexandru Ioan Cuza” Iași	
Dragul meu oraș	9
Theodor DARIE , clasa a VII-a C Colegiul Național „Costache Negruzzi” Iași	
Iașul - un dor care nu moare	11
Sofia Maria PAȘCALĂU , clasa a V-a E Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Iași	
Iașul meu	14
Andru-Gabriel SINESCU , clasa a VII-a A Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Iași	
Iașul de poveste	15
Clasele IX-XII	
Bianca ACHIȚE , clasa a X-a Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Sub cerul Iașului	19
Răzvan Mihai ACHIȚEI , clasa a X-a B Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași - orașul poveștilor	20

Alexandra ALBU , clasa a IX-a C Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Colț de Rai	22
Maria Luisa AMARGHIOALEI , clasa a XI-a Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași, oraș de vis și lumină	23
Georgiana ANDRIAN , clasa a XII-a Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții Iași	
Eminescu.....	24
Odă Iașului	25
Iustin Emilian ANDRIEȘ , clasa a IX-a F Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău	
Hai la Hârlău!.....	26
Nicoleta ANTOCI , clasa a XI-a Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iașul... ca un paradis.....	28
Eliza-Gabriela APOSTOL , clasa a XI-a E Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani	
Trenul timpului.....	30
Eliza-Ioana ARSENIE , clasa a XI-a E Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani	
Dor de Iași.....	32
Denisa ARSINE , clasa a XII-a A Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Iășule, ești oraș de poveste!.....	35
Andreea AXINIA , clasa a XI-a B Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga” Pașcani	
Dor de Iași.....	37

Cristina BARBU , clasa a X-a F Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași Inima... în Iași rămâne.....	38
Evelina BURDUN , clasa a IX-a C Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași Iașul nostru iubit.....	40
Gabriela Petronela BURICEANU , clasa a XI-a D Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași Coboară din cer!.....	41
Crina BURLĂ , clasa a X-a F Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași Iași - rădăcină de dor și leagăn de cultură.....	42
Andra BUSUIOC-WITOWSCHI , clasa a IX-a Colegiul Național „Emil Racoviță” Iași Orașul natal, Iași.....	44
Ioan Alexandru DEZSÖ , clasa a X-a C Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău Pe altarul Hârlăului..... Hârlău, oraș din pietre și doruri multe	47 48
Florina Elena DÎRJAN , clasa a X-a E Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași Iașule	49
Georgiana DOBÂNDĂ , clasa a X-a F Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași Iași - oraș al teilor bătrâni	51
Iustina FLUERARU , clasa a IX-a B Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga” Pașcani Cântec.....	52

Estera GAVRILESCU , clasa a IX-a Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Iașule, comoara mea!.....	53
Alexandra GODOROJA , clasa a XII-a G Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași – oraș de veacuri în lumină.....	54
Cătălina GUSTEI , clasa a XI-a E Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani	
Speranță pe străzile Iașului	56
Iașii unui moldovean	58
Valentin-Gabriel HOSSU , clasa a XI-a B Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga” Pașcani	
La pas... prin Iași.....	60
Denisa HRISTODOR , clasa a X-a F Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași – oraș al poezilor și al visării	61
Răzvan Ionuț HUTUPAȘU , clasa a X-a C Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău	
Incursiune în Hârlăul mitic	62
Ioana IOANICHIE , clasa a X-a B Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași – un colț de Rai	64
Denis-Bogdan IONESCU , clasa a X-a Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții Iași	
Vinovat de iubire	65
Corina LAZĂR , clasa a X-a F Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași – o carte de povești.....	67

Petru-Alexandru MIHALCEA , clasa a XI-a B Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga” Pașcani	
Stihuri sadoveniene.....	68
Andreea MIHĂILESCU , clasa a XI-a E Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani	
Să aștept?	70
Larisa Narcisa MURGOCI , clasa a XI-a Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Orașul nostru	72
Iuliana Petronela ONALĂU , clasa a XI-a F Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Teiul cel bătrân.....	73
Iașule, Iașule.....	74
Maria OSTACI , clasa a X-a B Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași – locul cel de vis	75
Diana Andreea OSTROPOLSCHI , clasa a X-a F Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași – oraș cu vechi povești.....	76
Roxana PALANCANU , clasa a IX-a C Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași – orașul veșnic legendar	78
Ira PANAITE , clasa a XI-a Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Iași, tărâm de-mpărăție.....	79
Ionela Daniela PANCU , clasa a XII-a D Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău	
În Cotnari, un ciorchine de iubire	81

Al Cotnariului vis de iubire.....	83
Blestemul viței-de-vie	85
Lucia-Mihaela PLEȘCAN , clasa a XI-a E Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani	
Vis în Iași	87
Vechi.....	88
Iași trecut	91
Nu-mi ajunge	93
Riana POHODNICARU , clasa a X-a Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Iașule, frumos mai ești!.....	95
Romina-Mihaela POSTOLACHI , clasa a IX-a E Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Iași - orașul tradițiilor și culturii.....	96
Denisa POTĂRNAC , clasa IX-a C Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași - oraș iubit și îndrăgit.....	98
Cristian Florin POTLOG , clasa a XII-a G Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Al meu oraș	99
Denisa ROTARU , clasa a X-a Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Iași, oraș al celor șapte coline.....	100
Marian RUSU , clasa a XI-a F Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău	
Copoul fără tine	102
La Bucium, iubind cu patos moartea... și pe tine	104
În Iași, îmbolnăvit de viață, îndrăgostit de moarte.....	106

Claudiu-Constantin SAMOILĂ , clasa a IX-a B Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Ninsoarea gândurilor.....	108
Cicatrici și speranțe	110
Marea întrebare.....	112
Mihai SANDU , clasa a X-a Liceul Tehnologic de Transporturi și de Construcții Iași	
Oraș cu suflet vechi	114
Albert SIMIONESCU , clasa a XI-a Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Iași, loc al reverberațiilor blânde	115
Irina Isidora SIMOTA , clasa a XII-a B Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași – oraș de poveste	116
Andreea SPÂNU , clasa a X-a F Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iașul cel vechi	117
Medeea-Maria ȘERBAN , clasa a X-a E Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani	
Urme pe nisipul timpului.....	119
Daria Maria TALPĂU , clasa a X-a B Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iașule, Iașule, mândră comoară.....	121
Iași – un nobil străjer	122
Giulia-Theodora TEȘU , clasa a IX-a G Colegiul Național „Mihail Sadoveanu” Pașcani	
Iași, veșmânt de istorie	124

Emanuela TOFAN , clasa a X-a Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Iașule!	126
Mirolina TOMAȘEVSCI , clasa a XII-a B Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Despre un oraș minunat.....	127
Cristina TROFIN , clasa a X-a B Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași, cu un trecut bogat și un viitor plin de mlăzi	129
Paula Claudia TROFIN , clasa a X-a C Colegiul Național „Ștefan cel Mare” Hârlău	
Orașul Hârlău	131
Muzeul viei și vinului	132
Paula Denisa TURCU , clasa a XI-a Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași	
Iași, martor al amintirilor	133
Vanesa Maria URSACHE , clasa a X-a Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Iașul	134
Alexandra URSACHI , clasa a IX-a B Liceul Tehnologic Economic „Nicolae Iorga” Pașcani	
Siluete pe străzile ieșene	135
Xenia URSAN , clasa a X-a E Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași	
Iașul – inima Moldovei	136

Dumitrița UȘURELU, clasa a XI-a
Liceul Tehnologic „Petru Poni” Iași

Toamnă în Copou.....138

Andreea ZAHARIA, clasa a XII-a G
Colegiul Tehnic „Ioan C. Ștefănescu” Iași

În Iași, printre străzi și visuri aprinse 140

Sub raze de Cotnari.....141

BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ

Gh. Asachi IAȘI

Biblioteca Județeană „Gh. Asachi” Iași
Bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr. 8-10
(Galeriile Comerciale, mezanin), 700063

Telefon: (+4) 0332 110044
E-mail: contact@bjiasi.ro
Web: <http://www.bjiasi.ro/>

ISSN: 3061-5062
ISSN-L: 3061-5062